

oculorum nostrorum testimonium. Urgendus est A igitur qui negat corpus Domini frangi, utrum illud, quod in altari sacramus et frangimus, credat esse corpus Christi. Si concesserit, fractioni corporis Christi non contradicit. Si negaverit, iudicet quisque fidelis, si ille fidelis iudicandus sit: videat ipse cui credere velit, qui nec auctoritati evangelicæ, nec propriis oculis credit. Nos vero cum discipulis cognoscamus Dominum in fractione panis

Cogitaveram et illis aliqua respondere, qui dicunt ipsum corpus non frangi, sed in albedine ejus et rotunditate aliquid factitari; sed recogitans ineptum esse in Evangelio Christi de albedine et rotunditate disputare, amaturis talia auribus dimovens, diale-

cticis aut certe pueris talia permisi, præsertim cum quivis facile videat albedinem seu rotunditatem ab ipso corpore, quod vel album vel rotundum est, separari non posse, ita ut ab ipso non fracto hæc per se singulariter non frangantur. Et revera quid opus cuique fideli in fide sua hac circuitione verborum? Pure et simpliciter profiteatur, quisque quidem credat, utrum vere corpus Christi manibus sacerdotum frangatur necne. Rogo sane ne quis me præsumptionis iudicet, quod de tanta re tantillus scribere præsumpserim; qui, cum non recte credero creditus sum, non potui fidem meam qualicumque sermunculo non defendere.

ANNO DOMINI MCCCXXX

BRUNO ARGENTINENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA

(*Gall. Christ. nov.*, V, 797)

Bruno antea præpositus Haunogiensis, quo nomine B vini venditionem instituit an. 1104, ex canonico deinde Babenbergensis Ecclesie, electus fuit in episcopum Argentinensem an. 1123, loco Cunonis depositi, ex archivo canonicorum Haunugiensium. Subscripsit an. 1125 chartæ Henrici V imperatoris, fortasse pro Luxovio, subscriptus enim legitur B. episcopus Argentinensis chartæ ejusdem imperatoris pro Luxovio, v Kal. Julii, anno 1123, ind. xiii, ubi legendum 1125, indict. iii. Sane hoc anno, v, vel vi

B Kal. Jan. subscripsit apud Argentnam privilegio quod imperator Henricus S. Blasii monasterio concessit. Anno seq. 1126 Bruno et Eberhardus, qui Brunoni successit, de episcopatu Argenteratensi contendebant, ex charta de fundatione et dedicatione monasterii S. Joannis prope Tabernas diocesis Argenteratensis, nimirum Bruno, incertum qua ratione, depositus fuit, et in ejus locum substitutus ab imperatore Lothario Eberhardus.

BRUNONIS EPISTOLA

AD GERHOTHUM PRÆPOSITUM.

(R. P. Bernardus Pez, *Thesaur. Anecd. nov.*, tom. I, part. II, pag. 221.)

Domino G. præposito, viro religioso et erudito, C B. peccator, edere de manna abscondito.

Inter pressuras graves et varios tumultus mundi labentis et suos dilectores secum volventis, quantum lieuit, scripta vestra aspexi; zelum vestrum, studia

vestra, agonem et eruditionem adverti, et quod regina Austri de rege Salomone dixit, de vobis veraciter et fiducialiter pronuntiandum iudicavi. Videlicet, quod minor est fama quæ de vestris laudibus loquitur, quam thesaurus sapientiæ qui propius

excedenti et altius fodienti manifestatur. Joannes A Baptista Agnum Dei secundum aliquid sciebat et demonstrabat; et secundum aliquid nesciebat quod per columbam descendantem et manentem super eam cogniturus erat. Utique mihi tale aliquid circa vos accidit, quia vos cognoscebam, sed nec talem, nec totum. Scriptis igitur vestris, quamvis raptim et in superficie gustatis, multo et ardenti desiderio

exopto scriptorum vestrorum mihi gratiam, pariter et vestram præsentiam dulcissimam exhiberi: ut, quæ clausa sunt, vel quæstionem afferre videntur, mutua collatione et amica colloctione, quasi quibusdam clavibus aperiantur. Incolumitatem vestram et omnium vobiscum id Christo degentium, memorem nostri omnipotens Deus longo tueatur ævo.

ANNO DOMINI MCXXXI

FRIDERICI COLONIENSIS ARCHIEPISCOPI EPISTOLÆ ET DIPLOMATA

(D. MARTENE, *ampl. Collect.* 1, 661, 674, 681)

I.

Epistola Friderici archiepiscopi Coloniensis ad clerum Leodiensem.—Incepat eos, quod præcipiti electione, admissis-etiam in suo conventu excommunicatis, in Alexandrum vota sua contulerint, eosque ad suum citat tribunal ad Indam monasterium.

(Anno 1121.)

[*Ex ms. S. Laurentii Leodiensis.*]

F., gratia Dei sanctæ Coloniensis Ecclesiæ humilis minister, toti clero qui Leodii est, scrutari testimonia Domini ut in toto corde exquirant eum.

Litteras vestras, ad nos per fratrem Nicolaum directas, paterno affectu recepimus, qui in his et nostram desiderare videmini præsentiam, et tanquam filii obedientiæ nostro corrigendum obtulistis consilio, si quid vestro excessistis arbitrio. Unum vobis notum fieri volumus, quia ad vos descendere et debita pietate vobis consulere parati fuisset, si excessus vestros tam manifestos, tam contrarios decretis sanctorum canonum nostræque auctoritati et vestræ salutis non perspexissemus. Defuncto enim beatæ memoriæ domno Frederico episcopo vestro, litteras consolatorias vobis direximus, desolationem vestram paternis lacrymis deplorantes, et ut in Domini consolatione spem vestram defigeretis affectuose vos exhortantes. Sed, quia tunc temporis occupati tenebamur magnis Ecclesiæ et imperii negotiis, ut vestram ad nostrum consilium et reditum differretis electionem debita auctoritate monuimus, quia vestræ pusillanimitati et temporali pace et nihilominus canonica electione consultum esse volumus.

(1) Majori præposito, qui postea Trajecti fuit episcopus.

(2) Hic Alexander, ut supra vidimus, mortuo Olberto pecunia episcopatum obtinere voluerat, quem extincto veneno S. Friderico, iterum amb-

B Vos autem interim divinæ institutioni, et nostræ admonitioni non acquiescentes, in conventum vestrum multitudinem eorum qui vestra petitione a domno papa, a nobis, a vestro etiam episcopo excommunicati habebantur, admisistis, ibique nostræ auctoritati præjudicantes, communicato cum excommunicatis consilio, ea quæ destruxeratis reedificando, quod sine gravi dolore loqui non possumus, vos ipsos prævaricatores, excommunicatorum consortio contaminatos constituistis. Habemus quidem hujus miserabilis culpæ evidens argumentum, litteras vestras tam Coloniensi Ecclesiæ quam venerabili filio vestro (1) Andreæ missas, in quibus (2) Alexandrum dominum et episcopum vestrum vos recepisse satis inconsiderate significastis, et ad cumulum inexcusabilitatis vestræ conspirativa confederatione subjungendo affirmastis, nullum vos velle vel posse contra eum recipere consilium. Quod si in hoc conspirastis, ut quid quæritur descensionis ad vos vel consilii nostri presentia? Ut quid ore et scriptis vestris frequens et assidua nobis demandatur obedientia, quam destruit conspirationis hujus, ut asseritis, fixa cordibus vestris insolentia? Miramur et non parum miramur quomodo vos scribendo appellatis totam Leodiensem Ecclesiam. Nam, ut taceamus de archiepiscopi dignitate, qua membrum excellentius debemus esse Leodiensis Ecclesiæ, fraternitatis nostræ dilectio, quæ hactenus particeps et socia fuit tribulationum vestrarum, contemptuose videtur repudiata. Si iterum Ecclesia, quorsum

ivit; sed Deus, qui superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, non Alexandrum ambitiosum, sed Alberonem humilem, Metensem primicerium, Godofridi ducis Lovaniensis fratrem, in sede Leodiensi sublimavit.